

съсъ по малко да помини, само да не иди противъ совѣсть тѣ си, и да си не угрѣши душъ тѣ. Затова, сыне, нека ти бѫди отъ сичко най свято онова, което совѣсть та ти показва да чинишъ, и отбѣгвай отъ таквици интересы и желанія, отъ които тя забранява совѣсть а. Съ единъ рѣчъ, и самыятъ животъ презири, ако бы ся прилучило нужда, само да си неокалашъ совѣсть тѣ.

Сынъ. Какъ ся зове онзи человѣкъ който чини онова, щото го удобрява совѣсть та му, а отбѣгнува отъ онова, кое то е зло?

Отецъ. За тажвъ человѣкъ казвамы, да е добродѣтеленъ. — Сыне, слабоумни тѣ человѣци обично тѣй мыслѣтъ въ себеси: азъ нещѣ да крамъ, защото, споредъ кражба тѣ, може да докарамъ на себеси голѣмъ срамъ. — Не щѣ да лжихъ, защото, спродъ лжихъ тѣ, може да мя намѣрїтъ много бѣди, и сякой ще да бѣга отъ мене. — Не щѣ да ся опивамъ да мя не боли глава та. — Ала добродѣтеленъ человѣкъ не мысли тѣй, но слушай какъ: Азъ нещѣ да крамъ, защото кражба та е грѣхъ, който выка вѣмъ Небе то. — Не щѣ да лж-